

ličnosti iz mog dnevnika sedamdesetih godina

slavko matković

LIČNOST JEDAN

1972. IZ ČISTA MIRA
NAUČI ITALIJANSKI
ONDA ODE U MILANO
I TAMO
STANE PRED JEDAN PLAKAT
DA SE FOTOGRAFIŠE
NA PLAKATU PIŠE KRUPNIM SLOVIMA
CRIMINALE
PITAM SE I DANAS
ZAŠTO SE SMEJE
NA TOJ FOTOGRAFIJI

IGRA SE SLOVIMA
KAO DETE
TO SU FORME
KOJIMA SE OBELEŽAVAJU DŽAKOVI
NJEGOVOG OCA U MLINU
ON SVE TO RADI VEOMA OZBILJNO
LIČI NA SERVANTESA
I OŠIM MENE
JOŠ MU NIKO NE VERUJE
DA JE VEĆ PESNIK

LIČNOST DVA

OČI PAMETNE
KOSA MU PLAVA
NA NOGAMA VOJNIČKE ČIZME
NA ČELU
SELOTEJPOM PRILEPLJEN BR. 28.
U APOTECI
ULICA ŽELJEZNIČKA NOVI SAD
IRITIRANA APOTEKARKA PITA
ŠTA VAM JE TO NA ČELU
ON ODGOVARA
TOLIKO GODINA IMA MOJA MAMA

UZME JEDNU KNJIGU
ČEKIČEM I EKSERIMA
NEMILOSRDNO
ZAKUJE NAJBOLJEG DRUGA
OD KORICA DO KORICA
EKSERI SU ZARDALI
I NEKO GA UPOZORAVA
DA DOSTOJEVSKI MOŽE DA DOBIJE
TROVANJE KRVU
I DA SE ZBOG TOGA
ISKLUČUJE IZ KNJIŽEVNOSTI
ON SE SMEJE I KAŽE
NEKA OVIM SE UKLJUČUJEM U DRUGU

LIČNOST TRI

U KOSTIMIRANOM I ZANESEKOM
UMETNIČKOM NEREDU
ONA ISEČE SRCE OD STIROPORA
VISOKO DVA METRA
PRELIJE GA CRVENOM NAJLON FOLIJOM
I PROŠETA SE NJIME ULICAMA GRADA
NA ULAZU TRIBINE MLADIH
STANE DA SE ODMORI
ZATO ŠTO...
MNOGO GODINA KASNIJE
VIDIM JOJ NA PEČATU
TO ISTO SRCE
NA PEČATU JOŠ STOJI
I ADRESA STANA

LIČNOST ČETIRI

UŠTA MU ISKRIVLJENA
DŽEMPER POCEPAN
GLUV JE NA JEDNO UVO
STRUŽE MAŠTU
ČITA NOVINE
I KAŽE
MENE NIKADA NIKO NIJE VOLEO
JER SAM NEZGODAN ZA VOLJENJE
DELUJE SMIRENO
»POPUT PROFESORA BEZ PANTALONA«

LIČNOST PET

SUŠI CVEĆE
I PRODAJE GA NA PIJACI
OD DOBIVENOG NOVCA KUPUJE
HLEB POŠTANSKE MARKE I CIGARETE
PIŠE MI NERVOZNA PISMA
I MNOGO POZDRAVLJA

PERE SE SAPUNOM
KAO MASOVNI PERAČ
ŠAKALOVOG LEBDA UZ KAŠLJ

(Izbor)

čuvarkuća

stevan radak

Čuvaj sve

I papiriće
Iz mojih prevrnutih džepova
Sa mirisom neotrežnjenih dlanova
I razroke moje istine
O kasnom povratku sa zapaljenim očima
Koje svetle u nekim drugim prostorima
Gde više nikoga nema

Sačuvaj u svom umoru
Malo belog fosfora
Da me sutra zadržiš što duže
S naše strane praga

Čuvaj bela čuvarkuću

Ja i tako ne znam
Kada rušim stare
A kada nove kuće podižem
I da li svaka od njih može
Svoju zmiyu da ima

Čuvaj zato sve naše
Kako bi potomci znali
Naše predstojeće ćutanje
Da odgonetnu

crno posuđe

nikola vujčić

GOVOR – PLJUSAK

sneg uzima stopala
vreme munjevito preko polja
duboko u snegu
je zemlja u zimskom snu
govorili su drugi
tad još ništa nisam imao
za ostatke prostora u podeli
u podne kad dan puca brojke vladaju
jedinice
samo jedno lice istog profila
brojio sam vlati kose brbljao sam brojke
odjednom je lišće oslobodilo nebo
oko je uhvatilo oblak
u oblaku spavaju pridevi vode
čitave rečenice su izvedene iz zime
čitav pljusak iz govora

CRNO POSUĐE

= 15 redova -)

reči su suva slama
minduša-paučina-na-vratima
bele se vratovi nad tanjirima
jela su puna bajki o otrovima
plakače voda za zimom
nokti čitalaca kao komete lete kroz tekst
sva vlaga ulazi u poeziju
uzalud ravnica pokušava sakriti starozavetno stablo
konac drži tu konstrukciju da se ne raspadne na
krpice
kad je govor šapat tiši je od šuštanja lišća
mnogi su datumi ukradeni iz istorije
praznina je naša kuća po kojoj šetamo
razmak između godina je kao razmak između
oblaka
jedan je dan a nas je mnogo
očekivano božanstvo izlazi iz grudve snega

(SKVONK)

(lakrimacorporus dissolvens)

neki oblaci oblaka dokaz su
da postoje životinje
čije dlake u obliku kiše
padaju na zemlju

●●●

hm! zima je skupoća
od nje će jednog dana nastati
voda koju će razvlačiti po gradovima

svi čeznu za vodom i ne znaju
da je evropa postala kopno kad je
atlantida potonula

?

šta će ostati od toga grada?
koje će knjige čitati deca posle potopa?
jesi li video rajsku pticu?
cvrkuće li?
jesi li joj iščupao perce?
jedan je iščupao i sakrio ga u narod.
ta gomila je sad na pristaništu i čeka.
pregledaj džepove je li tu?
jesi li pročitao knjigu o osvajanju troje?
jesi li primetio trojanskog konja?
miriše li njegova utroba?

VILIN KONJIC

baš je Vilin konjic
prelepršao.
s njim bih da se izjednačim:
sve poslove danas
da obavim.